

Životopis Evy Bártové

Eva Bártová se narodila 13. prosince 1951 v Praze v Podolí manželům Evě, za svobodna Horejcové, a Jiřímu Bendovým.

Jindřich Benda, Evin dědeček, dostal v roce 1921 pracovní místo na českém velvyslanectví ve Stockholmu, kam se i se svou ženou Marií Bendovou přestěhoval. Narodil se tady i Evin tatínek Jiří Benda a žili zde až do konce 2. světové války. Jiří Benda byl v době války jako dobrovolník v československém letectvu v Anglii, kde působil jako mechanik, nakonec i jako navigátor. Po skončení 2. světové války se vrátil do Československa, ale část rodiny ve Švédsku zůstala a část se odstěhovala do Ameriky. V Praze dostal Evin tatínek místo na Ministerstvu zahraničních věcí ČSSR v Černínském paláci. Tam se i seznámil s Evinou maminkou, která bydlela na Hradčanech. Z ministerstva jej ale po únorovém puči v roce 1948 vyhodili. Skončil jako soustružník v Avii v Letňanech, ale nakonec se odstěhoval za prací do Krušných hor. Vadilo mu, že jeho a jeho rodinu pořád kontrolovala policie, STB a jiní lidé kvůli jeho minulosti v Anglii a k tomu, že měl stále část rodiny ve Švédsku. A tak Eva zůstala jen s babičkou a dědečkem v bytě na Podbabě u hotelu International, protože její maminka v roce 1954 zemřela.

Eva začala chodit do školy na náměstí Svobody. Tatínek za ní jezdil jen na víkendy, což Evě připadalo normální, ale ve skutečnosti jí chyběl. Ráda sportovala, konkrétně se věnovala atletice. Na prázdniny jezdila jednou za 2 roky za svojí sestřenicí do Stockholmu, což pro Evu byly nejšťastnější chvíle v jejím dětství. Vždy ale někdo musel zůstat doma v Praze jako „rukojmí“, takže dovolenou nikdy netrávili společně s tatínkem a celou rodinou.

Po základní škole šla Eva studovat na učiliště ZPA jako zámečnice, kde se učila pro státní podnik Laboratorní přístroje. V roce 1968 při okupaci vojsky Varšavské smlouvy byla přibližně ve 2. ročníku, když se v Dejvicích setkala s ruskými tanky v ulicích. Po vyučení pracovala pro Laboratorní přístroje do svých 22 let, dokud neodešla na mateřskou dovolenou po narození syna Jiřího. Po mateřské dovolené nastoupila do VPÚ (Vojenský projektový ústav) jako kreslička. Nejdříve ji sem nechtěli přijmout, na pohovoru se totiž náčelník dozvěděl o rodině v zahraničí.

V průběhu dalších let se Evě narodil syn Petr. Se dvěma dětmi Eva žádala o byt, jak to mladé rodiny v té době dělávaly, ale jelikož byl její tatínek za války v Anglii a rodinu měla v zahraničí, musela čekat na přidělení bytu dlouhých 8 let. Když se konečně Eva mohla přestěhovat se svým manželem a dvěma dětmi do bytu na Prahu 4, narodila se dcera Irena. Do roku 1990 pak Eva pracovala jako zámečnice ve Výzkumném ústavu automatizačních prostředků.

Od roku 1991 až do roku 1994 pracovala jako sekretářka v advokátní kanceláři a od roku 1994 až dosud pracuje ve firmě AGA – letišť jako kreslička a šofér.